

Ramadan: en möjlighet att återställa kompassen

Vi behöver som individer och samhällen en regelbunden förnyelse — en återupplivning av de centrala och grundläggande betydelser som gör vår riktning tydlig och som omorganiserar verkligheten och vårt samspel med dess faktorer utifrån denna riktning och dess prioriteringar. Vi lever nämligen i en verklighet där det önskas att vi ska splittras från vår riktning och dras åt olika vägar.

Islam gav denna fråga — frågan om att förnya och återuppliva rikningens centrum — stor vikt, och för detta ordnade det återkommande stationer i tiden, och fastställde tider och förnyande säsonger: dagliga som de återkommande bönen mellan varje dag och natt, veckovisa som fredagsbönen, och årliga som pilgrimsfärden. Ramadan framträder som en central faktor för denna förnyelse och återupplivning för denna umma, eftersom den är en viktig säsong och en möjlighet till fostran och förberedelse som förnyar muslimernas riktning. Vad är då kännetecknen för denna förnyelse i Ramadan, vilka är dess hinder, och hur möter vi dem?

Innehåll

- Kännetecknen för den ramadanska återupplivningen och förnyelsen
- Hunger och törst... medel, inte mål

Ramadan: en möjlighet att återställa kompassen

- Din arbetskraft... Ramadan laddar den
- Att leva med din ummas frågor... av din ramadanska proviant
- Din kamp efter Ramadan

Kännetecknen för den ramadanska återupplivningen och förnyelsen

Hemligheten med Ramadan — som kan ge en stor skillnad i hur man interagerar med den, känner dess betydelse och tar emot dess ljus — är **hjärtats vaksamhet** och insikten om tidens betydelse från det ögonblick denna välsignade månad börjar. Minuterna och timmarna i den Nåderikes vågskål före Ramadan är inte som efter dess inträde.

Ramadans inträde sammanfaller med stora händelser: helvetets portar stängs, paradiset öppnas, djävlarerna kedjas fast, och räkningen av de som befrias från elden börjar — varje dag och varje natt av Ramadan.

Vem kan uppfatta dessa stora förändringar i universum om inte den vars hjärta är vaket — så att han kan ta emot och interagera rätt med dessa välsignade vindar?

Hunger och törst... medel, inte mål

Fastans visdom

Människan har en önskan att äga förmågan att göra allt hon vill — vare sig det är gott som allmänt erkänns som gott, eller ont som gynnar en individ eller ett land på bekostnad av andra individer, länder eller folk. Om denna önskan sprids i ett samhälle utan en återhållande kraft leder det till fördärv.

Det finns två typer av återhållande krafter: **yttre** och **inre**.

- I länder som USA — vad hindrar människor från att kränka varandras rättigheter och angripa varandra? Det är en enda sak: **rädslan för lagen**. Om lagens svärd och straffet försvinner förvandlas de till rovdjur som slukar allt i sin väg.
- Den **inre återhållande kraften** är det som hindrar en människa från att begå brott även när hon har möjlighet. Hos muslimer fostrar Ramadan denna inre kraft och renar den genom fastan.

Den fastande avstår från en klunk vatten trots att han kan dricka och har förmåga att göra det. Men hans avhållsamhet bär betydelsen av **slaveri**

Ramadan: en möjlighet att återställa kompassen

inför Allah: "Jag avstår från det tillåtna för Din skull, o Herre, som en handling av dyrkan och lydnad." Han avstår trots att han kan göra det utan att någon yttre kraft hindrar honom.

Det är en fin betydelse som framträder bakom hunger, törst och avhållsamhet från begär. Det är en fostran av **kyskhetens egenskap** hos muslimerna, som gör dem efter sin månad starkare i själen och mer kapabla att avstå från världsliga begär som drar hela samhällen ner i sina träsk.

Din arbetskraft... Ramadan laddar den

Mobiltelefonen, den bärbara datorn och andra enheter behöver — så länge de används — ständig laddning, annars slutar de fungera. Då finns det ingen skillnad mellan att de finns eller inte finns; de befinner sig i ett tillstånd av tillfällig död tills de laddas igen.

På samma sätt behöver varje muslim som bär Islams plikter — så länge han är muslim — **stunder av laddning**, där ljuset strömmar in i hans hjärta, tanke och själ. Ramadan är den mest framträdande av dessa säsonger som laddar de krafter som behövs för rörelse och handling.

I den mån man fyller på och laddar, fortsätter rörelsen och beslutsamheten. Drick därför djupt ur denna månad av segrar och fostran av stridande själar.

Att leva med din ummas frågor... av din ramadanska proviant

Inget laddar hjärta, tanke och själ bättre än **Herrens Bok**, särskilt i Ramadan — Koranens månad:

{Ramadanmånaden, i vilken Koranen sändes ned som vägledning för människorna och som klara bevis för vägledning och urskiljning.} (al-Baqarah: 184)

Det är månaden som påminner oss om Koranens stora berättelser — och allt i vår Herres Bok är stort och betydelsefullt. Den påminner oss om att vi är en **umma**, en umma som inte är troende förrän dess individer, grupper och samhällen förverkligar broderskapets riktning i denna religion:

{De troende är endast bröder.} (al-Hujurat: 10)

Ramadan: en möjlighet att återställa kompassen

En av betydelserna är: Ni muslimer är inte fullständigt troende förrän ni är bröder — ett sammanvävt band av förbindelse och lojalitet. Då är ni verkligen de troende.

I dag drabbas umman av angrepp utifrån och angrepp inifrån. Alla muslimers sår är ett enda sår, oavsett var det finns och oavsett vilka parter som är inblandade.

Fastan — med sin hunger och törst — påminner oss om våra belägrade bröder och systrar. Vi fastar i trygghet, säkra på att vi vid iftar kommer att finna mat och dryck. Men de fastar och finner vid iftar **ingenting** som stillar kroppens hunger. Deras suhur är endast **avsikten att fasta**.

Hur kan deras smärta lämna våra tankar när Profeten ﷺ sade:

"Ingen av er tror förrän han älskar för sin bror det han älskar för sig själv." (Sahih al-Bukhari: 13)

Ramadan passerar, och män och kvinnor av vår umma — av de ädlaste av människor — är bortglömda i fångelser. Hur många *Saydnaya* finns i vår umma vars invånares stön vi inte känner? Fångelserna är de levandes gravar.

Hur kan vi inte känna med dem när Profeten ﷺ sade:

"Muslimen är muslimens broder: han förtrycker honom inte och överger honom inte. Den som hjälper sin broder i hans behov, Allah hjälper honom i hans behov. Den som befriar en muslim från en svårighet, Allah befriar honom från en av Domedagens svårigheter. Den som skyddar en muslim, Allah skyddar honom på Domedagen." (al-Bukhari: 2442)

Hur kan vi då överge dem till glömskan när murarna redan omringat dem?

Din kamp efter Ramadan

Djävulens propaganda i Ramadan

Dina fiender känner mycket väl till Ramadans värde för din psykologi, din energi och din tro. Därför betraktar de den som **sin centrala säsong** i

Ramadan: en möjlighet att återställa kompassen

tankekriget. De tar fram sina "största turbaner" i program som från början skapats för att framkalla svaghet, sprida tvivel och riva ned grundläggande principer — riktade mot vuxna och till och med barn.

De vet mycket väl hur viktigt det är att **djinnernas demoner kedjas fast i Ramadan**, därför släpper de lös **människodjävlar**, som tävlar i en hetsig kapplöpning för att stjäla Ramadan från dig.

Du kan vara en muslim som lever utan att bry sig om sig själv eller om värdet av den tro som ditt bröst bär. Men om du såg de astronomiska summor som spenderas på Ramadans serier och program, skulle saken förändras för dig. De vet att om slöjorna lyfts från dig i Ramadan, kommer verkligheten att framträda naken — utan de illusioner de skapat. Du skulle känna igen dina fiender och vakna inför kampen efter Ramadan:

{Sannerligen, Satan är er fiende, så betrakta honom som en fiende.} (Fatir: 6)

Det är två läger: **Allahs soldater** och **Iblis soldater**:

{Allah vill vända sig till er i nåd, men de som följer sina begär vill att ni ska avvika djupt.} (al-Nisa': 27)

Ta därför din plats i striden:

{Ni som tror, var Allahs hjälpare!}